

VALTAKUNNALLINEN EVANKELIUMIJUHLA LAHDESSA
Lauantain toivotut Siionin kanteleesta 28.6.2014 klo 16.30
Tuomas Anttila

Kenen joukoissa seisot, kenen lippua kannat?

Rakkaat Siionin kanteleen ystävät,

Siionin kannel täyttää 140 vuotta mutta laulussa 140 Kauko Veikko Tamminen liittyy paljon vanhempaan laulun aiheeseen. Jo Mooses kutsui taistelun jälkeen Israelin kansan kiitosalttaria nimellä ”Herra on minun sotalippuni.” 2. Moos. 17:15 Profeetta Jesaja taas ennustaa tulevan Messiaan olevan merkkiviiri kansoille. Jes. 11:10

Katoliselta keskiajalta kirkkotaiteessa Jeesusta ryhdyttiin kuvaamaan Jumalan Karitsana, joka kantaa puna-valkoista voitonlippua. Ristiretkeläisiltä Pohjoismaat taas ovat saaneet ristilippunsa tanskalaisten esikuvan mukaan.

Viime vuosisadan alussa marssittiin punalipun perässä, nuorisosta ja julkisesta vallasta käytiin kovaa ideologista taistelua, ateismia ja kommunismia vastaan asetuttiin myös kristillisessä opiskelijatyössä ja kirkollisessa nuorisotyössä.

Ruotsalaisen nuorkansankirkollisuuden taisteluvirressä katsottiin taaksepäin suurvalta-ajan sankarikuninkaiden luterilaisuuteen: ”Vapaana lävitse taistojen / kansaamme johdatti Herra. / Lippumme taivahan-sininen, / risti sen auringon-keltainen / voittavan uskon on merkki.” Piispa J.A. Eklund kehotti tässä virressä vuodelta 1909 kristillistä nuorisoa taistelemaan Jumalan kunniaksi koko Pohjolassa.

Myös Pohjanlahden tällä puolen marssittiin 1900-luvun alussa milloin punalipun ja milloin siniristilipun perässä, joskin erisuuntiin ja välillä yhteen törmäten. Kauko Veikko Tammiselle ei kuitenkaan kelvannut sotia edeltäneen ajan nationalismi, eikä edes pelkkä kommunismin vastaisuus. Kristuksen kirkko ei voi olla yhden kansan kirkko, iankaikkinen evankeliumi tekee siitä kansojen kirkon.

Ilmestyskirjan mukaan Karitsa onkin ”arvokas ottamaan kirjan ja avaamaan sen sinetit, sillä sinut on teurastettu, olet verelläsi ostanut Jumalalle ihmisiä kaikista heimoista, kaikista kielistä, kansoista ja maista.” Ilm. 5:9

Sotien jälkeisenä aikana marssittiin jälleen milloin taistolaisuuden punalipun perässä sosialistisen yhteiskunnan puolesta, milloin rauhanmarssilla ydinaseita vastaan ja nyt viimeksi pridekulkueessa uuden uljaan seksuaalisuuden puolesta ja ylpeänä Jumalan asettamaa miehen ja naisen välistä avioliittoa vastaan. Kirkollisia yhteistyömiehiä ja – naisia on riittänyt monenlaisiin kulkueisiin. Vaan Kristuksen lunastamat ja hänen omansa kulkevat vain Karitsan askelissa. Kenen joukoissa seisot, kenen lippua kannat?

Kastetunnustuksen mukaan me uskomme Jeesuksen Kristukseen, Jumalan ainoaan Poikaan, meidän Herraamme. Kristityillä ei voi olla muita herroja kuin Herra Jeesus. Konfirmaatiolupauksen mukaan me tahdomme Jumalan armon avulla osoittaa tämän uskon elämässämme, mihin Tamminen viittaa laulun toisessa säkeistössä. Herra Jeesus ei sovi yhteen tämän maailman ideologioiden kanssa, hän ei marssi ihmistunnusten

perässä vaan johtaa itse joukkoaan tiedustelija tavoin synnin ja kuoleman halki aina iankaikkisuuteen asti.

Viime kesänä tuli kuluneeksi 15 vuotta siitä kun minut konfirmoitiin Kokemäen kirkossa. Nyt olen polkenut "hiekkaa erämaan" jo pitempään kuin rippilapsella oli tuolloin ikää. Konfirmaatiokirkossa unohdin virsikirjana kirkonpenkkiin, mikä oli varmasti Jumalan johdatusta ja suurta armoa. Seuraavana sunnuntaina virsikirjaa etsiessäni löysinkin oman paikkani kirkonpenkistä. Siltä paikalta lähdin 15 vuotta sitten ensi kertaa laulamaan Siionin kannelta maakunnalliseen evankeliumijuhlaan. Oman kirjan puutteessa sain laulaa Sley'n lähetin Reija Toikan kanssa vanhasta Siikkarista.

Monta kertaa elämän erämaavaelluksen aikana olen Tammisen sanojen tapaan viivytännyt juoksuani sydämen kiintyessä syntiin ja maailmaan. Verisin taistelu käydään aina omassa sydämessä ja hetkittäin matkani on varmasti pysähtynytkin. Uskon kuitenkin vakaasti, että kotikirkon messujen jälkeen Pyhän Sydämen kappelilla Helsingissä jatkunut jumalanpalvelusyhteys on varjellut minua kääntymästä pois tältä tieltä. Ilman Hyvän Paimenen ääntä ja Karitsan armonateriaa olisin kuollut erämaahan jo kauan ennen tätä Evankeliumijuhlaa. Jumalalle kiitos että olen saanut kulkea Karitsan joukoissa laulaen Jeesuksen veren ja haavojen kiitosta.

Kalliisti lunastettu ystäväni, onko sinun matkasi viivästynyt tai oletko ihan kokonaan poikennut pois Jeesuksen viitoittamalta tieltä? Saat nostaa katseesi ylös omasta sydäimestäsi ja pölyisen tien pinnasta, syntyessäsi syyllisyydestä ja uskottomuudestasi Jumalan lahjojen hoitamisessa. Korpimetsänkin pimeyteen loistaa valo Jeesuksen ristiltä. "Aurinko on ristin päällä, valkea ja punainen." Kristuksen vanhurskaus ja Jeesuksen veri ovat voittaneet meille pelastuksen ja vielä taivaassakin Jeesus on syntisten hyvä Vapahtaja, Jumalan Karitsa, joka pois otti maailman synnin.

Jeesuksen voitosta käsin saat myös jatkaa matkaa, hän vahvistaa sinua, hän tukee horjuvan askeleita, hän taistelee puolestasi ja hän johtaa joukkoamme aina taivaan kotiin asti.

Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan vallan, rikkauden, viisauden ja voiman, kunnian, kirkkauden ja ylistyksen. Ilm. 5:12 Aamen

140 KARITSAN LIPPU JOHTAA JOUKKOAMME

1. Karitsan lippu johtaa joukkoamme, / eteenpäin käymme siihen katsoen. / On Jeesus Kristus kuollut puolestamme, / hän meidät päästi alta syntien. / Hän raskaan kuormamme on kantanut / ja orjankahleet kaikki katkaissut.

2. Karitsan lippu johtaa joukkoamme, / sen suojaan kaste liitti meidätkin, / ja käydä askeleissa Karitsamme / me lupasimme luona alttarin. / Oi Jeesus Kristus, meitä vahvista / ja tue horjuvien askelta.

3. Karitsan lippu johtaa joukkoamme, / kun jalka polkee hiekkaa erämaan. / Se kirkastaa nyt öistä polkuamme, / kuin tulenpatsas luo se valoaan. / Ihanaa lippuansa ainiaan / Jumalan kansa seuraa matkallaan.

4. Karitsan lippu johtaa joukkoamme, / suo uutta rohkeutta sotimaan. / Me usein viivytämme juoksuamme, / kun mieli kiintyy syntiin, maailmaan. / Vaan kun me katsomme taas lippuhun, / niin aloitamme pyhän taistelun.

5. Karitsan lippu johtaa joukkoamme / porteille uuden Jerusalemin. / Sinulle siellä, kallis Karitsamme, / soi
voittovirsi uusi, ihanin, / kun meidät verelläsi lunastit / ja korven kautta kotiin johdatit.

Laulun tekijätiedot:

Melodia: Rikhard Mäkinen 1912

Teksti: Kauko Veikko Tamminen 1938

Uudistaja: Lauri Thurén

Siionin kanteleeseen tulovuosi: 1923

Melodian ja tekstin © Sley